

Zwerfvuil in de stad

Papier op straat? Prikken!

Journalist: Groningen wil jongeren afleren snoeppapier en blikjes op de grond te gooien. Dus hebben ze een taakstraf bedacht voor degenen die toch rommel op straat gooien. Drie uur zwerfvuil oprapen met zo'n knijper, in de binnenstad. Ik zie daar wat scholieren lopen. Ik ben benieuwd naar hun reactie. Hé, jongens, Wat doen jullie met afval?

Scholier: In de prullenbak gooien, natuurlijk.

Journalist: Oké, maar als je dat niet doet, weet je hoe hoog de boete dan is?

Scholier: Vijftig euro?

Journalist: Nee, mis, minstens zestig euro!

Meneer Cornelissen, mag ik u wat vragen? U werkt als stadswacht voor de gemeente. Ik zie dat u hier met een paar collega's loopt. Wat doen jullie eigenlijk hier?

Meneer Cornelissen: Dit is slechts een preventierondje. We willen jongeren opvoeden, hen duidelijk maken dat zwerfvuil op straat niet kan. Vanaf volgende week gaan we in burgerkleding de straat op, zodat de jongeren ons niet herkennen. We gaan patrouilleren rond middelbare scholen in het stadscentrum. Wie we betrappen op het weggooien van snoeppapier of een leeg frisdrankblikje, komt niet meer weg met een boete. Die gaat mee ons bureau voor een taakstraf. De jongere moet dan drie uur lang zwerfvuil oprapen met zo'n knijper, in de binnenstad van Groningen. Met een reflecterend geel hesje aan. Dan ben je wel zichtbaar op straat.

Journalist: Mevrouw Berendsen, u werkt voor de milieudienst van de stad Groningen. Ik vraag me af of zwerfvuil nou zo'n groot probleem is in de stad.

Mevrouw Berendsen: Nou, daar vergist u zich in! De gemeente Groningen krijgt vrijwel dagelijks klachten over zwerfvuil. Maar liefst 2,3 miljoen kilo wordt hier elk jaar opgeveegd! Het is troep, en het trekt nog meer troep aan. Jongeren een bekeuring geven, helpt niet. Daarom grijpen wij nu naar dit middel. Deze

harde aanpak gaat niet alleen over zwerfvuil. Dit is een verandering in de samenleving: normen en waarden. Jongeren moeten zich verantwoordelijk voelen voor hun omgeving. We moeten zuinig zijn op de aarde, en dat begint bij je eigen huis.

Journalist: Jongens, wat vinden jullie eigenlijk van deze nieuwe maatregel?

Scholier: (lachend) Wel een beetje overdreven. Voor illegaal vuurwerk krijg je ook een taakstraf, maar dat is anders: daarbij kun je mensen ernstig mee verwonden.

Journalist: Gooien jullie weleens afval op straat?

Scholier: Ja, af en toe – papiertjes vooral, en blik. Maar alleen als er geen afvalbak in de buurt is. Een vriend van ons heeft al eens een boete gekregen. Daarzo op de brug staan die milieuambtenaren vaak te controleren. Daar moet je dus geen vuil weggoaien!

Journalist: Mevrouw Van de Bos is conrector van een middelbare school die aan een van de drukste 'snoeproutes' van de stad ligt. Mevrouw van de Bos, Wat vindt u van de maatregel?

Mevrouw Van de Bos: Voor het weggoaien van een snoeppapiertje mee naar het bureau, dat vind ik wat ver gaan. Maar het is een feit, we weten dat onze leerlingen in de pauze naar de dichtstbijzijnde supermarkt gaan en op de terugweg het verpakkingsmateriaal van hun consumpties weggoaien. Daarom laten we onze leerlingen na elke pauze het plein en de omliggende straat aanvegen. Dus, ja... misschien is die taakstraf toch niet verkeerd. Van drie uur prikken gaat in ieder geval een afschrikwekkende werking uit.